

[Bay.]

indstillet, antagelig græde over, hvor fjollet vi bærer os ad. Derfor kan jeg være glad over, at også dette spørgsmål har man lært at få ordnet ordentligt af fremskridtspartiet.

Det kan måske give os håb om, at vort tredje forslag i vort oplæg også bliver vedtaget, nemlig ens pensioner til alle, så arbejdsmanden, der igennem et langt liv har slidt hårdt, får samme pension som departementschefen og ministeren. Det vil vi være meget glade for at samarbejde med socialdemokratiet om.

Og når man nu får at vide, at vi skal passe en lille smule på indkomstudviklingen — og det er nok rigtigt for ikke at lægge for store byrder på det erhvervsliv, vi alle skal leve af — så ville det måske være klogt, om vi, der er til stede i dette ting og i forvejen er sikret nogenlunde, så vi kan leve måned for måned, måske gik forud for befolkningen og gav udtryk for, at vi var villige til at spare. Derfor kunne vort fjerde forslag om en nedskrivelse af 10 pct. af alle folkevalgtes honorarer måske også blive gennemført. Det er en af forudsætningerne for, at vi kan få et positivt samarbejde.

Når man så snakker om indkomstudvikling og erkender, at der findes et lavtlønsproblem, skulle vi så ikke sagligt i udvalgene — det er jo dér, man kan sige det, som man nu engang har lyst til det — undersøge, om det alligevel ikke ville være klogt med en 19.000 kr.s skattefri bundgrænse. Så behøver man nemlig ikke at give de lavtlønnede en krone mere i løn, fordi de af sig selv vil få et betydelig større beløb i løningsposen med sig hjem. Det er det sidste, der tæller, og det giver ingen yderligere omkostninger for erhvervslivet. Prøv at se på det. Vi er villige til at snakke om det.

Jeg lagde mærke til, at hr. Kjeld Olesen på tværs af, at det ikke stod nogen steder i statsministerens redegørelse, alligevel skulle have den døde sild, ØD, frem af posen. Fremskridtspartiet må tage stærkt og inderligt afstand fra dette problem. Ikke fra problemet i sig selv, men måden, I fremstiller det på, for den er så hamrende forkert. Rejs i stedet på en fridag op og se verdens bedste arbejdsplads, Tandbergs radiofabrikker i Norge, hvor man netop ved økonomisk og menneskeligt demokrati har været i stand til at sikre sig selv 25 pct.

mere end tilsvarende brancher i hele Europa. Og Norges LO-formand, hr. Tor Aspengren, han siger: „Vi betragter radiofabrikkerne som en galophest, der er udelukket af totalisatoren, fordi den altid vinder. Vi bruger den til løftestang i stedet for at gå på tværs af dens gode resultater.“

Dér var noget at lære for Danmarks LO-formand. Dér er med garanti noget at lære for hr. Kjeld Olesen og hans parti.

Det er paradoksalt, at jeg, der, lige siden jeg var en 16-17 år, altid bedst har kunnet lide piger fremfor mænd, nu er i den mærkelige situation, den skæbnens ironi, at jeg skal tage skarp afstand fra de to piger i denne regering.

Formanden:

De to ministre.

Bay (FP):

... de to ministre, socialministeren og undervisningsministeren. Undervisningsministeren har jeg ikke ret meget tid til at tage under behandling lige nu, men jeg skulle kende hende dårligt, hvis ikke der bliver rig lejlighed til det senere, men jeg vil gerne lige tage en enkelt ting frem. Vi havde en masse mennesker herude på Slotspladsen, hvor en hel del unge mennesker uopdragent stod og hylede: „Vi vil have, vi vil have“, uden tanke for, hvem der skulle betale det, de vil have. Jeg savnede undervisningsministerens protest imod denne uopdragenhed, fordi det er på tide, at vi spørger de mennesker, der skal skaffe pengene.

Og endelig til sidst socialministeren. Jeg står ...

Formanden:

Tiden er udløbet.

Bay (FP):

Ja men så må jeg gemme socialministeren til lidt senere, men det kommer. Jeg lover, det kommer.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Den omstændighed, at vi nu for anden gang siden valget, der jo dog kun er godt 6 uger gammelt, skal have en slags åbningsdebat på baggrund af en ny regeringserklæring, er, som hr. Kjeld Olesen bl. a.